

Nr 249.

Godkänd av första kammaren den 21 maj 1930.

Godkänd av andra kammaren den 21 maj 1930.

Riksdagens skrivelse till Konungen, angående åtgärder till förebyggande av ellsolyckor vid biografföreställningar.

(Första kammarens andra tillfälliga utskotts utlåtande nr 7.)

(Andra kammarens första tillfälliga utskotts utlåtande nr 6.)

Till Konungen.

I en inom riksdagen väckt motion har framställning gjorts därom, att utredning måtte komma till stånd rörande åtgärder för förebyggande av ellsolyckor vid biografföreställningar samt att för riksdagen måtte framläggas det förslag, vartill utredningen kunde föranleda.

Riksdagens vederbörande utskott har i grundlagsenlig ordning inhämtat utlåtanden över motionen från socialstyrelsen samt länsstyrelserna i Göteborg, Malmö och Falun, varjämte utskottet under hand inhämtat yttrande av svenska brandskyddsföreningen. Sagda utlåtanden och yttrande äro intagna i vederbörande utskotts betänkanden i ärendet.

Såsom med all tydlighet framgår såväl av förevarande motion som av de över densamma avgivna yttrandena äro de nuvarande förhållandena på hithörande område icke tillfredsställande. Risk för svåra ellsolyckor i samband med biografföreställningar är på åtskilliga håll uppenbarligen för handen och är särskilt framträdande på landsbygden vid filmförevisningar i skol- och samlingslokaler, avsedda för huvudsakligen andra ändamål. Olyckshändelser — i andra länder ofta av utomordentligt svårartad beskaffenhet, i vårt eget land dessbättre av mindre omfattning — hava dessutom ställt denna fråga i skarp belysning. Riksdagen finner sig därför icke böra avvisa den föreliggande motionen vare sig med hänvisning till att det i vårt land icke inträffat några mera förödande olyckshändelser på detta område eller med hänsyn till ekonomiska svårigheter.

Filmen är som åskådningsmaterial och som allmänt bildningsmedel numera av så stor betydelse, att den ingalunda kan anses begränsad till biograferna. Även en mängd andra lokaler, mer eller mindre rustade för filmförevisning,

måste tagas i åtminstone tillfälligt bruk för detta ändamål, särskilt skolor och samlingslokaler av olika slag. Behovet av nya bestämmelser, som i brandskyddshänseende kunna skänka trygghet även vid dessa filmförevisningar, gör sig enligt riksdagens mening starkt gällande.

De bestämmelser, som i förevarande avseende tydligen äro av nöden, böra helt naturligt vara enhetliga. Det är emellertid av vikt, att de ej göras alltför rigorösa, så att deras genomförande kommer att medföra betungande kostnader. Även där man med sådana bestämmelser ej kan uppnå full trygghet, bör dock en avsevärd förbättring kunna vinnas. Vid ny- och ombyggnad av sådana byggnader och lokaler, som kunna komma att tagas i anspråk för filmförevisningar, kunna i varje fall anordningar träffas, som erbjuda större trygghet.

Då det år 1922 av en inom vederbörande departement tillkallad sakkunnig utarbetade förslag till stadga för offentliga samlingslokaler, däribland även biografer, ofta tjänat till ledning för större företag men ej i oförändrat skick lärer kunna tillämpas på mindre och tillfälliga filmförevisningar, torde en ny utredning med beaktande av vunna erfarenheter och ekonomiska synpunkter böra företagas.

På grund av vad sålunda anförts får riksdagen anhålla, att Eders Kungl. Maj:t täcktes skyndsamt låta verkställa utredning om förebyggandet av eldsolyckor vid biografföreställningar och för riksdagen framlägga det förslag, vartill utredningen kan föranleda.

Stockholm den 21 maj 1930.

Med undersåtlig vördnad.
